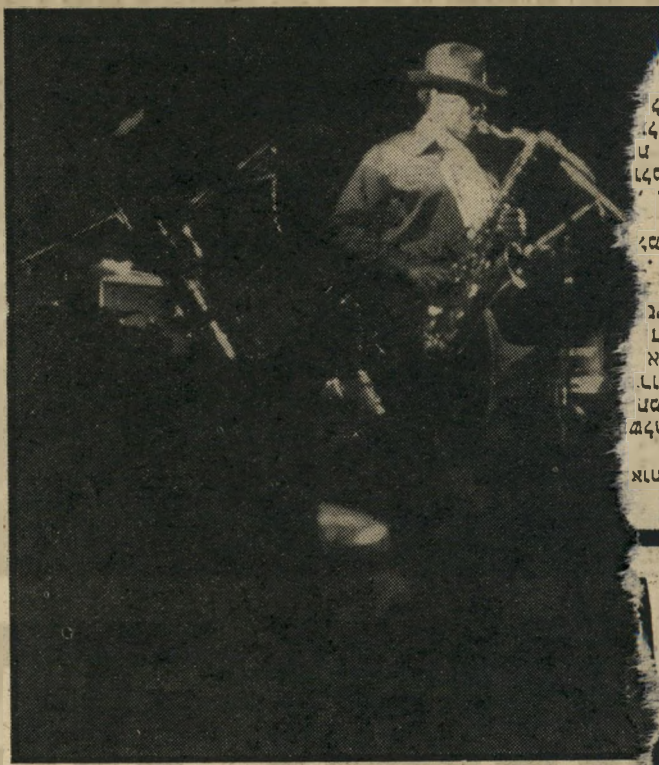

ה צרויה להב לקחת עצמה בידים

צ. מ. סוסק
אשט לולאט
מטמ לולאט
ל.א. מ.א.ק.ט
צ.מ. סול

לולאט טא וטא
טולט טולט
מ.א.מ.ט
סז א.מ. י.מ.מ.
א.מ. מ.א.מ.ט
מ.א.מ.ט
מ.א.מ.ט
מ.א.מ.ט
מ.א.מ.ט
מ.א.מ.ט

מ.א.מ.ט

הזמרת
את דרכה כזמרת החלה צרויה בצבא, בצוות הווי צנחנים, שם שימשה גם ככנרת. עתה הקימה חברה למתן שירותי זמרות אולפן, שבמיט גרטה היא, מכשירה, בקורסים, זמרות לצורך זה. תחומי זמרה זה מפותח מאד באר"ב.

שקנה לו ברוס את פירסומו האדיר הנוכחי, החליטו לואי וצרויה לחזור הביתה, לישראל. "הוא בכה כמו ילד קטן", מספרת צרויה. אך היא היתה נחושה בהחלטתה לחזור, לא רצתה להיות סופרסטאר על כל הכרוך בכך. כעבור זמן הפך ברוס ספרינגסטיין אמן בעל שם עולמי.

נור שני

אך השניוני המהותי בחייהם של לואי וצרויה להב חל, כשפגשו בברוס ספרינגסטיין. אז היה ספרינגסטיין, שהוא, אגב, נוצרי כשר למהדרין, למרות שמו המטעה, זמר מצליח, אך רק בתחילת דרכו. לואי היה אחראי על מערכת הקול בשעת הופעותיו של ספרינגסטיין, וכן שימש טכנאי הקלטה כאשר זה הקליט את תקליטו המפורסם נועדתי לרוץ. משך תקופה ארוכה חיפש ספרינגסטיין כנר כדי לצרפו ללהקת הליווי שלו, וכשלוויה הציע את צרויה, קפץ על המציאה. ככלות הכול, בחורה בלהקת רוק'נרול היא תמיד ב-

עדיכדייך שלואי נזר
ת של עבודה עם ה
שיתוף הפעולה ההדוק,
מיקצועי, הפך עם הזמן
שי ביותר, שנמשך שני
ומן מצאו עצמם השניים
ין.

לימודים באמריקה

גישוניהם ארזו את המי
זעו לארצות הברית, שם
נידולי שליד ניריורק. לואי
לטסה ואילו צרויה, המנגנת
היותה בת 12, למדה ריפוי

התקדם בצעדיענק. תוך
שנים התקבל לעבודה באולפן
לן, וביצע הפקות שהשביעו את
בידיו. את צרויה שיתף לואי ב
טות כשהיא משמשת ככנרת וכזמרת
רקע.

כיום, בדירתה היפה שבשכונת נאות
אפקה, כשהיא יושבת על כיסא הנדנדה,
מקיפה צרויה במבטיה את חפציה הנאים,
ואומרת: "התקופה הראשונה בניו יורק
היתה משגעת. ללואי ולי יש טעם וזהו,
ואספנו כל הזמן חפצים בגרינג'ווילג':
לוח השח הענקי הזה שעל השטיח, שטי
חיהקיר המכסים את הקירות, כליהנגי
נה הנדירים, סיפריית התקליטים, הספה ה
נמוכה והכרים הענקיים. את הכל אספנו
לאט לאט, וכשחזרנו ארצה שלחנו את
הכל באונייה.

"אני הייתי יושבת ובולעת את העור
דה, משתדלת לקלוט כמה שאני יכולה.
מוסיקת רפס ורוק'נרול היו בשבילי דבר
חדש לגמרי. התחלתי להבין מהי הפקה,
מה זו טכנאות קול. הייתי שורצת באול
פן בשקט כל הזמן. ראיתי את לואי עובד
עם להקות כמו דם יום ודמעות, עם זמ
רות כמו מלאני וג'אניס איאן, שאיתן ה
ידידותי במיוחד, ולפעמים הייתי אני עצמי
שרה בהקלטות, כשאני מבצעת את קו
לות הרקע או מנגנת בכינור."

לחן של בדידות
לפני כחודש וחצי נפרדה צרויה מבעלה ואבי בתה, לואי, והיא מתגוררת עתה לבדה עם הבת בדירתם שבנאות אפקה, המרוהטת כולה בחפצים הנאים שאסף הזוג במשך שהותו בארה"ב. אלא שהיא לא מתגורר שם עוד זמן רב. הבדידות קשה עליה. בתמונה מימין: ביום חתונתם.

הכנרת
צרויה, ילידת קיבוץ איילת השחר, למדה נגינה בכינור מגיל 12. מאוחר יותר החלה מנצלת את כשרונה וידיעותיה לליווי, בצבא, וכיום מלווה בנגינתה זמרים שונים. את דרכה כאמנית החלה רק אחרי פרידתה מבעלה.

בחינת אטרקציה; ואם היא גם כישרו
נית וגם מנגנת בכינור וגם שרה — על
אחת-כמה יוכמה.
צרויה, שהיתה כבר אם לטל בת ה
שנה, הצטרפה ללהקתו של ספרינגסטיין,
ויחד עם לואי וטל נסעה עם הלהקה מעיר
לעיר וממדינה למדינה, כשהשלושה מת
גוררים בקאראוואן מיוחד.
מספרת צרויה: "ברוס ספרינגסטיין הוא
גאון. הוא נמודיקומה ובלתינייתן-להג'
דרה, יש החושבים שהוא מכוער ויש
הטוענים כי הוא יפה. הוא יוצאדופן,
שקט מאד, ומבפנים אפשר להרגיש את
הכוח העצום הטמון בו. הוא איש החי
את האמנות שלו.

"הופעה של ברוס על הבמה היא שיי
געון. כל הכוח שלו מתפוצץ על הבמה
כמו מטיאור. הוא הופך את האנשים הי
עובדים איתו כלים, הוא משחרר בהם את
הדברים הבולטים ביותר. הוא מוציא מהם
כל מה שיש להם להציע מבחינה אמ
נותית. כשהוא מנגן בצוותא עם נגנים
אחרים, זה נשמע כאילו הוא מנהל איתם
דו-שיח מוסיקלי. גם אני הרגשתי כאילו
הייתי הכלי הפרטי של ברוס ספרינגסטיין."
בתור בחורה יחידה בלהקת רוק'נרול
מפורסמת, שעמדה על סף פירסום בינ
לאומי, זכתה צרויה ביחס מיוחד. היא
הבינה, לדבריה, כי ההצלחה נמצאת מעבר
לפינה, היה ברור לה כי ברוס ספרינגס
טיין יהפוך סופרסטאר תוך זמן קצר מאד.

(המשך בעמוד 24)